

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. С., 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Пламен Д. Стефанов
Симеон Ил. Светославов

при участието на секретаря Соня В. Петкова
като разгледа докладваното от Симеон Ил. Светославов Въззивно
наказателно дело от частен характер № 20222200600369 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 313 и сл. от НПК.

Образувано е по въззивна жалба №2826/17.06.22 г. от подс. М. А. В., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С.З., ул. „О.П. ***“, която е допълнена с жалба № 3062/30.06.2022 г. и с допълнителна въззивна жалба с вх. № 3203/12.07.2022 г., подадена чрез защитника адв. К..

С присъда № 32/14.06.2022 г., по н. ч. х. № 443/21 г., по описа на РС Нова Загора, подсъдимата М. А. В., ЕГН *****, е призната за виновна в това, че на 15.01.2021 г. в предаване „Законът и Темида“, излъчено по БНР, програма „Христо Ботев“ и в статия със заглавие „Частен случай: М.-В.- жертва на две взломни кражби“, публикувана на същата дата в 12:45 ч на сайта на БНР, както и на 19.02.2021 г. 20.07ч в интернет мрежа в рамките на социална мрежа Фейсбук във публична група „Истината за С.З.“, е разгласила позорни обстоятелства и е приписала престъпления на К. Г. Г., като клеветата е разпространена публично чрез БНР, сайта на БНР и Фейсбук, като пред неограничен брой лица, е отправила клеветнически твърдения и му е приписала престъпления, а именно:

„Значи на 15.09.2018 г. той посегна с лопатата, вдигна висока над него и когато аз излязох, нали аз чух, че псува съпруга му“. „Значи това е опит за убийство“.

„Втората кражба е на 28.09.2020 г. – предварителното производство е спряно – има свидетел, че единствено е видян полицаят, който ни е съсед, с резачка“.

„Съсед по мястото ни е К. Г. Г. е служител на БНТЛ към ОДМВР-С.З., освен това е и вещо лице в съда и е в служебни отношения с прокурорите от РП и ОП-С.З., затова и получаваме само откази“

„След като на 03.08.2019 г. К. Г. започна да ни замерва с камъни...“ и

„... Е издадена кметска заповед, която някой е подучил К. Г. и той я обжалва в АС-С.З. - № 440/2020, като е завел двама лъжесвидетели...“, с което е осъществила състава на чл. 148, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 2, вр. с чл. 147, ал. 1, предл. Първо и второ от НК, като на основание чл. 78а от НК, е освободена от наказателна отговорност и е наложено

административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв.

С обжалваната присъдата подсъдимата е призната за невинна и оправдавана в частта на първоначалното обвинение, а именно: „полицай, набеди съпруга ми пред Районен съд С.З. за клевета“, „като той твърди, че пред тях съпругът ми открито е заявил „Г. е крадецът“, „че съпругът ми е казал, че той / т. е. Г./ е изпратил двама полицаи, които са ме блъскали и са влезнали в имота и съм си счупила ръката.“

С обжалваната присъда подсъдимата е осъдена да заплати на К. Г. Г., ЕГН *****, сумата в размер на 3 000 лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.01.2021 г., представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в накърнени чест и достойнство, причинено неудобство и стрес, предизвикали физическо и психическо неудобство, като в останалата част за сумата до 12 000 лв. искът е отхвърлен като неоснователен. Подсъдимата е осъдена да заплати разноски в размер на 810 лв. на К. Г. Г., както и държавна такса в размер на 120 лв. Тъжителят К. Г. Г. е осъден да заплати на подсъдимата държавна такса в размер на 200 лв.

В своята въззивна жалба защитникът е изложил доводи за неправилност на обжалваната присъда, поради нарушение на материалния и процесуалния закон, както и необоснованост. Иска от съда да отмени обжалваната осъдителна присъда и да признае подсъдимата за невиновна в извършване на престъпление по чл. 148, ал. 2, вр. чл. 147, ал. 1 от НК. Алтернативно иска от съда да върне делото на РС Нова Загора за ново разглеждане от друг състав.

Недоволна от присъда е и подсъдимата, която в своята въззивна жалба счита обжалваната присъда за неправилна, а в подадените допълнения е развила доводи за неправилност, поради необоснованост несправедливост. По петте пункта, по които е призната за виновна, били игнорирани показанията на нейните свидетели по делото, а били възприети единствено твърденията на процесуалния представител на тъжителя. Налице били и двусмислици относно приложените прокурорски преписки, които не кореспондирали с истината. С допълнението, подадено чрез адв. К. от АК-С., се сочи, че от събрания по делото доказателствен материал не може да се направи обоснован извод за извършени престъпления, така както са визирани в тъжбата. Показанията на свидетелите, водени от тъжителя, били противоречиви и неубедителни, но въпреки това съдът ги е възприел изцяло като достоверни. Показанията на свидетелите, водени от подсъдимата, косвено възпроизвели отношенията между тъжителя, подсъдимата и нейния съпруг относно нападките на тъжителя спрямо тях, и водените преписки и подаваните сигнали за системни посегателства върху имота им.

Подсъдимата счита, че е изразила негативна оценка в контекста на инициираните от нея проверки до различни институции. Изявлението по БНР отразило нейното субективно мнение за ефикасност при извършване на проверка по съответните случаи, образувани по неин сигнал и общо за работата на полицията, и прокуратурата. Безспорно има отрицателно оценъчно отношение към действията на лицата и посочените от нея органи. Тази оценка обаче нямала характер на обида или клевета, а на критика към действията на тези лица и органи. Изложените от нея твърдения следвало да бъдат преценени и в светлината на чл. 10, т. 1 от ЕКПЧ, като ограничително основание по чл. 10, т. 2 от Конвенцията, която изисква пропорционалност между двата правозащитни интереса – правото на гражданите да изказват мнение и правото на отделния гражданин за ненакърнимост на честта и достойнството му. Съдии, прокурори и съответните полицейски органи сочи, че са натоварени с правомощия по събиране, проверка и оценка на факти и доказателства, поради което и оценката за дейността им от страна на останалите членове на обществото, търпи повисоко ниво на критичност, включително и когато открито се поставя под съмнение тяхната компетентност, обективност и безпристрастност. Подсъдимата счита още, че в този смисъл тя не е целяла или допускала изявленията ѝ да унижат честта и достойнството на тъжителя. При всички посочени случаи не се намират достатъчно доказателства и всичките те са прекратени, или е постановен отказ за образуване на ДП. Това я мотивирало да търси съдействие чрез медии, в случая БНР. Нито едно от тези обстоятелства не били анализирани

прецизно от първоинстанционния съд, а така изградените мотиви не били обективни и правилни. При решаване на основния въпрос за вината на подсъдимата следвало да се имат предвид всички тези обстоятелства по делото. Иска от съда да отмени обжалваната присъда и да бъде призната за невиновна, както и да бъде оправдавана по предявеното обвинение с всички произтичащи от това последици. Алтернативно иска делото да бъде върнато на основание чл. 334, т. 1 от НПК.

В съдебно заседание защитникът адв. К. от АК С. сочи, че подсъдимата е изразила негативна оценка в контекста на иницираните от нея проверки до различни институции и изявлението и пред БНР отразявало нейното субективно мнение за ефикасността на извършените проверки. Тези изявления нямали характер на обида или клевета, а единствено само критика на действието на тези лица и органи. Не е целяла да обиди или наклевети тъжителя, тъй като не е допускала или целяла да унизи честта и достойнството на тъжителя. Обжалваната присъда счита, че почивала на предположения, поради което иска същата да бъде отменена, а подсъдимата оправдана. Евентуално обжалваната присъда да бъде отменена и върната за ново разглеждане. Претендира направените пред първата инстанция разноски.

Защитникът адв. Е. от АК С.З. поддържа въззивната жалба и направените искания. Също допълва с това, че направените изказвания съставляват субективно виждане на подсъдимата и не представлява клеветнически израз. Липсвал субективният елемент на престъплението клевета. По отношение на израза, че за това получавала само отказ, първоинстанционният съд неправилно приел, че тъжителят е наклеветен за престъпление по чл. 289 от НК. Такова изявление за склоняване на служителя не е било направено от подсъдимата. Същото счита, че важи и за последното изявление за престъпления по чл. 293 и чл. 290 от НК. По отношение на останалите изрази се придържа към доводите за липса на субективния елемент. Иска се обжалваната присъда да бъде отменена, а подсъдимата оправдана, а гражданският иск да бъде отхвърлен като неоснователен. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

В своето писмено становище защитникът адв. Д.Е. от АК С.З. сочи, че съдът не е взел предвид трайната практика на ЕСПЧ. По отношение на първите два изрази счита, че не са налице престъпления по чл. 115, вр. чл. 18 от НК и по чл. 194 от НК, тъй като не били конкретни и представлявали лични убеждения и пресъздаване на събития във връзка с образувана преписка, поради което инкриминираните думи представлявали форма на проява на свобода на словото. Изразите не били насочени към негативно обрисуване на тъжителя, целящо да урони достойнството му, а единствено е изразено лично мнение, поради което липсва и субективния елемент. Съобщените от нея факти били верни. Изискването за доказване на истинността на оценъчни съждения счита за невъзможно за изпълнение и нарушавало свободата на словото. По отношение на другите три изрази счита, че не са достатъчно конкретизирани, представляват отново лично виждане на подсъдимата, поради това не бил осъществен състава на клевета. Иска от настоящата съдебна инстанция да потвърди присъдата, с която подсъдимата е призната за невиновна и да отмени в останалата част, като признае подсъдимата за невинна и отхвърли гражданския иск. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание въззивницата подс. В. се съгласява с казаното от нейните адвокати.

В съдебно заседание представителя на частния тъжител адв. С. иска въззивните жалби да бъдат оставени без уважение, а обжалваната присъда потвърдена. В дадения срок не бил обжалван гражданския иск. Счита, че направените изявления съдържат достатъчна точност относно дата, място, лице. Претендира разноски за въззивната инстанция.

В последната си дума подс. В. желае да бъде оправдана и да и бъдат присъдени разноски по делото.

Настоящата съдебна инстанция, с оглед доводите и възраженията на страните, при изпълнение на задълженията си по чл. 313 от НПК, прие за установеното следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от процесуално легитимирана страна в законоустановения срок срещу акт подлежащ на обжалване.

От фактическа страна, с оглед събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, се установява следното:

Подсъдимата В., с известен постоянен адрес, неосъждана, на 15.01.2021 г. участвала в радио предаване „Законът и Темида“, излъчено по БНР, програма „Христо Ботев“, като части от интервюто са посочени и в статия от същата дата, публикувана в 12:45 ч, със заглавие „ Частен случай: М. В. – жертва на две взломни кражби“, както и в интернет на 19.02.2021 г. в 20.07ч в рамките на социална мрежа „Фейсбук“ във публична група „Истината за С.З.“. Публично пред неограничен кръг от хора подсъдимата В., изявила по адрес на тъжителя, че:

„полицай, набеди съпруга ми пред Районен съд С.З. за клевета“, „като той твърди, че пред тях съпругът ми открито е заявил „Г. е крадецът“, „ че съпругът ми е казал, че той / т. е. Г./ е изпратил двама полицаи, които са ме блъскали и са влезнали в имота и съм си счупила ръката.“

„Значи на 15.09.2018 г. той посегна с лопатата, вдигна висока над него и когато аз излязох, нали аз чух, че псува съпруга му“. "Значи това е опит за убийство“.

„Втората кражба е на 28.09.2020 г. – предварителното производство е спряно – има свидетел, че единствено е видян полицаят, който ни е съсед, с резачка“.

„Съсед по мястото ни е К. Г. Г. е служител на БНТЛ към ОДМВР-С.З., освен това е и вещо лице в съда и е в служебни отношения с прокурорите от РП и ОП-С.З., затова и получаваме само откази“

„След като на 03.08.2019 г. К. Г. започна да ни замерва с камъни...“ и

„.... Е издадена кметска заповед, която някой е подучил К. Г. и той я обжалва в АС-С.З. - № 440/2020, като е завел двама лъжесвидетели....“,

Преди да даде интервюто подсъдимата е предупредена от свид. Я. да внимава какви изявления прави.

Даденото от подсъдимата интервю, излъчено по БНР, програма „Христо Ботев“, е възприето от свид. Славов и негови колеги. Публикуваното от подсъдимата интервю във „Фейсбук“, е възприета от свид. Г.а.

Колегите на тъжителя се поинтересували какво се говори срещу него, а и някои от тях започнали да се шегуват с тъжителя. Това довело до промяна в него от общителен, усмихнат, в затворен в себе си, и разстроен човек.

Към момента на изричането на горните изявления подсъдимата е знаела, че е налице отказ да бъде образувано досъдебно производство за направени спрямо нейния съпруг закани от частния тъжител Г.. Знаела и че е поставен отказ да бъде образувано досъдебно производство затова, че на 03.08.2019 г. тъжителят е хвърлил камъни по тях.

Към същия този момент обаче досъдебното производство № 8245 ЗМ 805/2020 г. по описа на Второ РУ на МВР – гр. С.З., прокурорска преписка вх. № 5743/2020 г. на РП С.З., за извършена кражба по чл. 194, ал. 1 от НК на 28.09.2020 г., е висящо.

Не е приключило и административното производство по адм. д. № 630 по описа за 2021 г. на Старозагорския административен съд, с което жалбата на частния тъжител срещу заповедта на Кмета на Община С.З., с която е наредено премахване на законен строеж, е оставена без уважение.

След даване на интервюто тъжителят Г. се разстроил и от началото на 02.2021 г. вследствие на нервно напрежение започнало да се повишава кръвното му налягане, получавал световъртежи, отпадналост и главоболие.

Видно от справката за съдимост подсъдимата няма съдебно минало, а от справката за характеристични данни се установява, че не е криминално проявена и няма

криминалистическа регистрация. Не е нарушавала обществения ред и не е имала конфликти със съседни и роднини.

Горната фактическа обстановка се установява безспорно от събраните по делото писмени, гласни и веществени доказателствени средства.

Съдът дава пълна вяра на представената характеристична справка, справка за съдимост, етапна епикриза и амбулаторен лист, преписи от постановление от 28.02.2019 г. на АП Пловдив и потвърдените с него постановления, постановление от 16.11.2022 г. на РП СЗ, постановление от 02.10.2019 г. на РП СЗ и от 28.09.2020 г., Решение № 72/28.02.2022 г., по а. д. № 630/2021 г. по описа на Старозагорския, тъй като не са налице данни, които да внесат съмнение в тяхната достоверност. Останалите писмени доказателствени средства, които не са част от фактическата обстановка, не са взети предвид, тъй като същите са неотнормими към предмета на делото - нотариален акт за собственост, протоколи във връзка с предходната тъжба, постановления на прокуратурата за първата по ред кражба. Съдържащите се в тях факти не се отнасят до което и да е от изявленията на подсъдимата, посочени в настоящата частна тъжба, поради което не допринасят за изясняването им.

Съдът дава пълна вяра на представените разпечатки на статии от страницата на „Фейсбук“ в публична група „Истината за С.З.“ и веществени доказателствени средства, тъй като същите са последователни и кореспондират напълно със събрания по делото доказателствен материал.

Съдът дава частично вяра на показанията на свид. Славов в частта, с която е възприел интервюто по радиото, факта, че негови колеги са слушали същото, интересували се от същото, както и промяната в характера на тъжителя. В тази част показанията са вътрешнологични, последователни и в съответствие с останалия доказателствен материал. В останалата част показанията на свидетеля са неотнормими, тъй като не допринасят за изясняване на предмета на настоящото дело, а за предходни твърдения, касаещи първата кражба.

Показанията на свид. Г.а следва да бъдат кредитирани единствено в частта, с която е възприела изнесената във „Фейсбук“ статия, както и че тъжителят станал затворен и се чувствал зле, тъй като единствено в тази част показанията са вътрешнологични, непротиворечиви и в съответствие с останалите събрани доказателства.

Показанията на свид. Стратиева не следва да бъдат кредитирани, тъй като са вътрешнопротиворечиви и са основани на предположения и незнания.

Установените от очната ставка показания на свид. Славов и Стратиева са също неотнормими към настоящия предмет, тъй като не засягат направените от подсъдимата изявления и поради това не са взети предвид при установяване на фактическата обстановка. По същите съображения показанията на свид. Иван Милев, Свилен Вълчев не са взети предвид. Показанията на свид. Нели Я., с изключение на частта, с която е предупредила подсъдимата да внимава какво изрича, също са неотнормими към предмета на настоящото производство, поради което не са взети предвид. В кредитираната им част те са в съответствие с останалия доказателствен материал, на който е даден вяра.

Съдът дава вяра на обясненията на подсъдимата в частта, с която признава, че е дала интервюто и е направила изявленията, тъй като напълно съответстват на събраните доказателства. Не следва да бъдат кредитирани обясненията в останалата им част, тъй като са в противоречие със събраните писмени доказателствени средства или са неотнормими към направени от нея изявления.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав на Окръжен съд С. достигна до следните правни изводи:

Първоинстанционният съд не е анализирал правилно всички писмени доказателствени средства, установяващи извършените спрямо частния тъжител проверки, но въпреки това е достигнал до частично правилни правни изводи относно съставомерност на твърдяното обвинение.

По отношение на изразите: 1. „Значи на 15.09.2018 г. той посегна с лопатата, вдигна висока над него и когато аз излязох, нали аз чух, че псува съпруга му“; 2. „След като на 03.08.2019 г. К. Г. започна да ни замерва с камъни...“; 3. „... Е издадена кметска заповед, която някой е подучил К. Г. и той я обжалва в АС-С.З. - № 440/2020, като е завел двама лъжесвидетели...“, настоящият съдебен състав намира, че правилно първоинстанционният съд е достигнал до извода, че подсъдимата е осъществила състава чл. 148, ал. 2 вр. чл. 148, ал. 1, т. 2, вр. чл. 147, ал. 1 от НК.

От обективна страна безспорно се установява, че подсъдимата е изрекла тези конкретни фактически обстоятелства спрямо частния тъжител, като е знаела, че същите са неверни. Проверката по първите две от горепосочените изявления са приключили, преди изнасянето им на инкриминираната дата и тези факти са били известни на подсъдимата. Същата е именно предупредена и от свид. Я.. По отношение на третото от горните изявления, тези конкретни фактически твърдения се установява, че са неверни именно, поради това, че административното производство, в чиято връзка е направено изявлението, е висящо. Няма и установено съставомерно деяние от страна на частния тъжител по чл. 293 от НК. Направените изявления са възприети от подсъдимия и неопределен кръг от хора и същите са накърнили доброто име на тъжителя в обществото, и неговата положителна обществена оценка на личността.

От субективна страна деянието е извършено с пряк умисъл, тъй като подсъдимата е съзнавала, че изнася неистински обстоятелства и приписва престъпления, които тъжителя не е извършил, пред неограничен кръг от хора чрез радиопредаване и статия в социалната мрежа на „Фейсбук“. Искала е и е целяла изявленията и да достигнат до съзнанието на неограничен кръг от трети лица.

Мотивите за изнасянето на клеветническите твърдения били продиктувани от това, че е останалата с негативна оценка от извършените от институциите проверки и не е знаела към кого да се обърне.

Защитната теза на подсъдимата, че е считала, че казва истината и не е целяла да клевети тъжителя, е неоснователна. Както вече се посочи, представените постановления, представляват производни доказателствени средства, които възпроизвеждат преки доказателства – тези за това дали клеветническите твърдения са истински. В случая иницирираните проверки са приключили с отказ, поради което такъв извод за истинност на тези твърдения не може да бъде направен. Нещо повече, към момента на изнасянето на горните три изявления подсъдимата е знаела, че предварителните производства са приключили. Умисълът за клевета се изключва, когато субектът е уверен в истинността на разгласените позорни обстоятелства или приписано престъпление, която увереност обаче следва да е основана на обективни факти. В конкретния случай субективната увереност на подсъдимата не е обоснована с обективни факти.

В тази част първоинстанционната присъда е правилна и като такава следва да бъде потвърдена на основание чл. 338 от НПК.

По отношение на изразите „Втората кражба е на 28.09.2020 г. – предварителното производство е спряно – има свидетел, че единствено е видян полицаят, който ни е съсед, с резачка“ и „Съсед по мястото ни е К. Г. Г. е служител на БНТЛ към ОДМВР-С.З., освен това е и вещо лице в съда и е в служебни отношения с прокурорите от РП и ОП-С.З., затова и получаваме само откази“, настоящият съдебен състав намира, че от доказателствената съвкупност по делото не може да бъде направен несъмнен извод за съставомерност на деянието клевета по нито едно от двете предложения, предвидени в чл. 147, ал. 1 от НК. Изнесенният първи израз не съдържа конкретни позорящи факти за тъжителя, който е описан единствено като съседа с резачка. Вторият израз не описва конкретно престъпление, както е приел първоинстанционният съд. Макар изразите да са възприети като негативни от тъжителя, това не променя извода, за липсата на тези обективни елементи от състава на чл.147, ал. 1 от НК.

В тази част изводите на първоинстанционния съд по тези две изявления за

съставомерност на деянието е неправилен, тъй като не е приложен правилно материалния закон, уреждащ елементите от обективна страна - / конкретни, неверни, позорящи или преписващи престъпление, фактически твърдения/. Ето защо, на основание чл. 336, ал. 1, т. 3 от НПК обжалваната присъда следва да бъде отменена в тази част и подсъдимата да бъде оправдана по тези две обвинения.

Първоинстанционният съд правилно е приложил разпоредбата на чл. 78а от НК спрямо подсъдимата.

Отчитайки правилно обществената опасност на деянието и дееца, подбудите и смекчаващите вината обстоятелства, първоинстанционният съд е определил и наложил справедливо наказание към абсолютния минимум от 1000 лв.

Настоящият съдебен състав не констатира пороци на обжалваната присъда по смисъла на чл. 348, ал. 3 от НПК, които да наложат отмяна на обжалваната присъда и връщането и за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

Въпреки частичната неправилност на обжалваната присъда, в конкретния случай не се налага отмяна на решението в частта, с която е уважен гражданския иск за сумата от 3000 лв. Този размер напълно съответства на установените претърпени от частния тъжител морални болки и страдания, които се намират в пряка и непосредствена причинно следствена връзка с неправомерното деяния, което подсъдимата е осъществила.

При този изход от производството право на разноски има въззиваемата страна съгласно чл. 190, ал. 1, изр. 2 от НПК, поради което въззивната страна следва да бъде осъдена да заплати сумата от 300 лв., за адвокатско възнаграждение. Повдигнатото от частния тъжител обвинение касае едно престъпление, извършено от подсъдимата на едно място и в едно и също време, в което е изрекла различни клеветнически и несъставомерни, думи, изрази и фрази. Поради това, частичното оправдаване по част от тях не променя извода, че е налице осъждане по повдигнатото обвинение и следователно не се дължат разноски на въззивницата.

Ръководен от горното, С.ският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 32/14.06.2022 г., по н. ч. х. № 443/21 г., по описа на РС Нова Загора, в частта, с която подсъдимата М. А. В., ЕГН *****, е призната за виновна в това че на 15.01.2021 г. в предаване „Законът и Темида“, излъчено по БНР, програма „Христо Ботев“ и в статия със заглавие „Частен случай: М.-В.- жертва на две взломни кражби“, публикувана на същата дата в 12:45 ч на сайта на БНР, както и на 19.02.2021 г. 20.07ч в интернет мрежа в рамките на социална мрежа Фейсбук във публична група „Истината за С.З.“, е разгласила позорни обстоятелства и е приписала престъпления на К. Г. Г., а именно „Втората кражба е на 28.09.2020 г. – предварителното производство е спряно – има свидетел, че единствено е видян полицаят, който ни е съсед, с резачка“. И „Съсед по мястото ни е К. Г. Г. е служител на БНТЛ към ОДМВР-С.З., освен това е и вещо лице в съда и е в служебни отношения с прокурорите от РП и ОП-С.З., затова и получаваме само откази“.

ПРИЗНАВА М. А. В., ЕГН *****, за **НЕВИНОВНА** и я **ОПРАВДАВА** за това, че на 15.01.2021 г. в предаване „Законът и Темида“, излъчено по БНР, програма „Христо Ботев“ и в статия със заглавие „Частен случай: М.-В.- жертва на две взломни кражби“, публикувана на същата дата в 12:45 ч на сайта на БНР, както и на 19.02.2021 г. 20.07ч в интернет мрежа в рамките на социална мрежа Фейсбук във публична група „Истината за С.З.“, е разгласила позорни обстоятелства и е приписала престъпления на К. Г. Г., а именно „Втората кражба е на 28.09.2020 г. – предварителното производство е спряно – има свидетел, че единствено е видян полицаят, който ни е съсед, с резачка“ и „Съсед по мястото ни е К. Г. Г. е служител на БНТЛ към ОДМВР-С.З., освен това е и вещо лице в съда и е в

служебни отношения с прокурорите от РП и ОП-С.З., затова и получаваме само откази“, престъпление по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, вр. чл. 147, ал. 1 от НК.

ПОТВЪЖДАВА в останалата част присъда № 32/14.06.2022 г., по н. ч. х. № 443/21 г., по описа на РС Нова Загора.

ОСЪЖДА М. А. В., ЕГН *****, гр. С.З., ул. „О.П.**, чрез адв. К. от АК С., чрез адв. Е. от АК С.З., да заплати на К. Г. Г., ЕГН *****, гр. С.З., ул. „З. ***, сумата от 300 лв., представляваща сторените пред въззивната инстанция разноски за един адвокат.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____